

Sogn i Tro til, at mange saa vil bøje sig overfor den nære Udsigt til Ruin. Men jeg tror nu alligevel, at man vil erfare, at her regner man fejl. Jeg tror, at mod en saadan Retskrænkelse og en saa brutal Opførsel, som her er Tale om, vil Bondestanden samlet rejse sig, hvad enten Landbrugene er større eller mindre, fordi den er bundet sammen ved Andelsbevægelsens stærke økonomiske Baand, i Samarbejdet gennem Andelsbevægelsen til Behandling af de vigtigste for Landbruget indtægtgivende Produktioner. Disse Baand gør hele Landbruget solidarisk, og de vil faa det til at staa solidarisk i dette Spørgsmaal. Jeg tror, at fremfor andre bliver det Bondestanden, Landbostanden, der kommer til at gaa stærkest i Ilden for Erhvervsfrihed og Arbejdsfrihed og stærkest vil modsætte sig Fagorganisationernes Forsøg paa at lamme vort Erhverv. Hvis ikke Højesteretsdommen skulde faa et modsat Udfald af Landsretsdommen, hvad dog meget er at vente og haabe, er det paakrævet, at der gennemføres et Lovforslag i Lighed med det, Venstre her har stillet, og jeg føler mig overbevist om, at det vil vise sig, at der staaer tilstrækkelig Magt bagved dette Krav til, at det kan gennemføres.

Erhvervsministeren (Stawning): Jeg tillod mig at gaa ned at faa lidt Frokost, medens det ærede Medlem talte, og jeg hører nu, at det ærede Medlem har . . . (Pinstrup: Frokost paa denne Tid!) . . . ja, jeg har ikke haft Tid før. Jeg hører, at det ærede Medlem har beklaget sig over min Fraværelse. Jeg beklager ogsaa, at jeg for en Gangs Skyld har maattet gaa Glip af Kolindsund-Affæren, men da jeg saa nogenlunde kan den udenad, tror jeg dog ikke, jeg har tabt noget derved, og jeg skal paa dette Stadium ikke opfylde det ærede Medlems Bøn om at gennemgaa hele Affæren, der bliver jo nok senere Tid dertil, thi jeg har en levende Fornemmelse af, at dette Lovforslags Behandling skal trækkes ud over adskillige Dage endnu, og man faar jo saa nok Tid til at beskæftige sig med Kolindsund og det kristelige Forbund flere Gange. Jeg skal paa dette Stadium kun sige, at der jo nylig har været en Strid, som havde sit Udspring fra Kolindsund-Sagen, og som jeg ved, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup har interesseret sig meget for, nemlig den mellem Havnearbejderne og Medhjælperen hos den kongelige Vejer og Maaler i Nykøbing Mors. Man har jo set i Bladene, og jeg tror ogsaa, det har været nævnt herinde, den Interesse, som det

ærede Medlem Hr. Pinstrup har næret for denne Sag. Det er dog maaske værd at erindre det ærede Medlem om, at i den Sag blev Arbejderne frifundet ved den faste Voldgiftsret, som nylig har afsagt Kendelse i Sagen, idet det oplystes, at denne Medhjælper, som har været omfattet med saa stor Sympati af det ærede Medlem, ved forskellige Handlinger sinkede Arbejdet paa en Maade, som ellers ikke anses for at være helt moralsk, at hans Adfærd var uforsvarlig, og at man af den Grund fra Rettens Side ikke vilde give ham Medhold. Af denne Beskaffenhed er i det hele taget de Sager, som det ærede Medlem i Forbindelse med Kolindsund har draget frem, og hele Sagen har, som jeg sagde før, ogsaa tilstrækkelig tydeligt vist, at Arbejdsgiverne i Kolindsund, de Arbejdsgivere, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup Gang paa Gang har været Defensor for, i en lang Række af Aar kun har bestræbt sig for og haft det for Øje at skaffe sig den billigst mulige Arbejds-kraft til langt under de overenskomstmæssige Priser og saa vidt muligt tiltvinge sig Folk, der vilde give Afkald paa at være organiserede og paa de Betingelser, der fulgte dermed. Men en saadan Adfærd kan jeg for min Del ikke anse for forsvarlig, og jeg forbavses over, at det ærede Medlem med den stærke Klassefølelse, han er i Besiddelse af, kan anse det for forsvarligt, selv om det i dette Tilfælde er i Strid med hans egne Klasseinteresser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Jeg maatte forstaa, at den højtærede Statsminister billigede, at en kgl. Vejer og Maaler blev afsat, fordi han havde taget Prøver af Frø, der var kommet fra Kolindsund. Den højtærede Minister sagde, at de paagældende Arbejdsgivere i en lang Række af Aar havde lønnet under Tariffen. En lang Række af Aar — det er en Misforstaaelse. Det var i 1921, disse Mænd købte deres Ejendomme, og i de to første Aar var der ikke Spor af Konflikt i Kolindsund, den opstod først, da Landarbejderforbundet med Støtte herinde fra Fagforbundene væltede sig over disse Landmænd og erklærede dem Blokade. Det er endvidere bevisligt, at den Løn, som blev givet paa dette Tidspunkt, var noget over Tariffen. Men hvad kommer Lønnen for Resten Sagen ved? Naar disse Landmænd som andre Landmænd betaler den Pris for Arbejdet, som de er blevet enige med vedkommende om, skylder de ingen noget.